LİSELİ

kimlik

*Manda yuva yapmış söğüt dalına,
Yavrusunu bakan kapmış gördün mü?*

GENÇLİK DÜNYASI'NIN EKİDİR

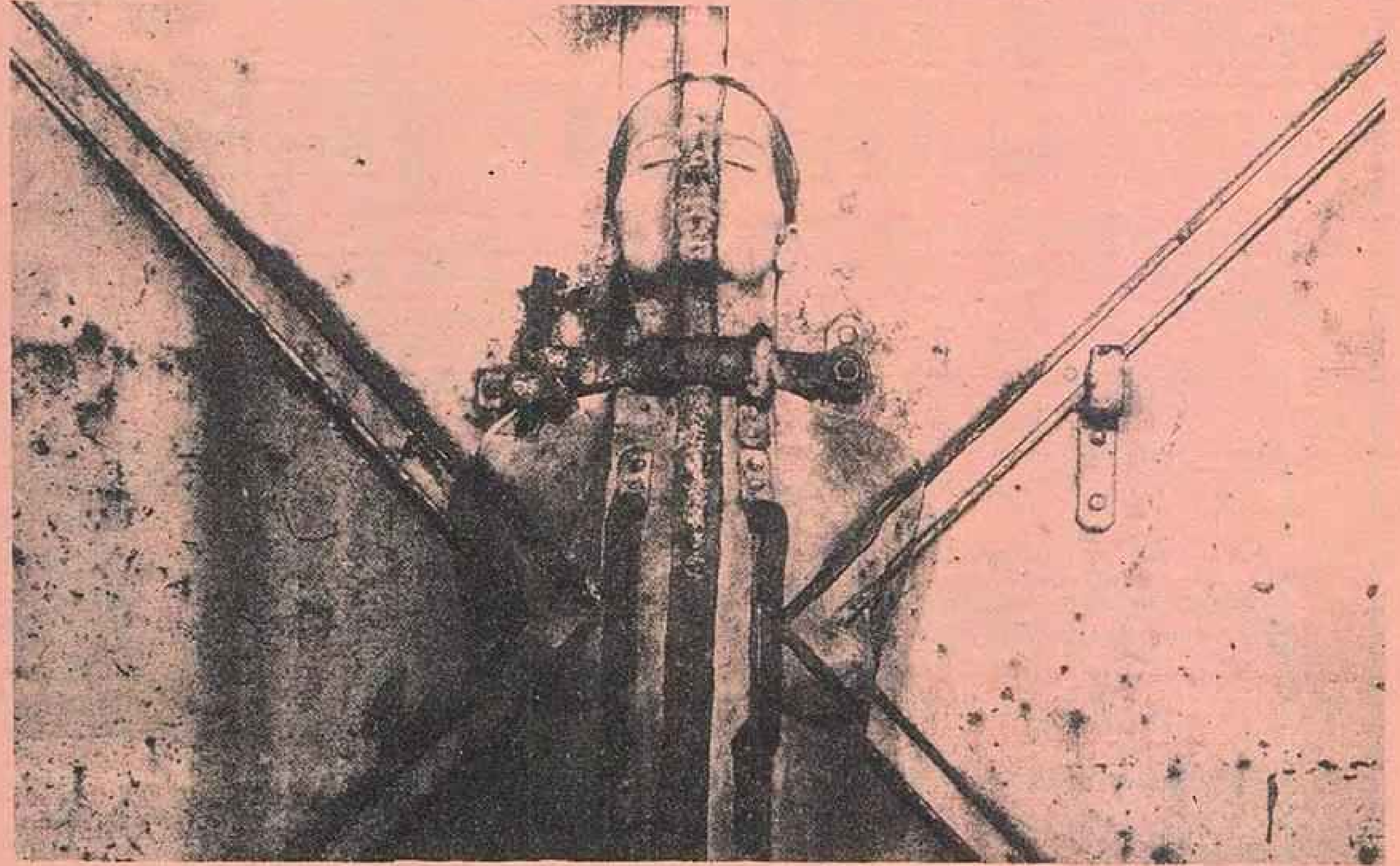
Şubat '89/Sayı: 3

BİZE YALAN SÖYLEMEYİN!

Gençlere yalan söylemeyin. Hele herşeyi öğrenmeye çalışan, bilmediği binlerce kavramla tanışıp onları yorumlamaya uğraşan, hatalı karar verme şansı yüksek olan liseli gençlere hiç yalan söylemeyin.

Tanrının gökyüzünden bizleri gözlediğini söylemeyin. Hayatın değişmeyen ilişkiler üzerine kurulu olduğu safsatasını kendinize saklayın. Herkesin eşit olduğundan dem vurmayın. Bal gibi biliyoruz ki ezen ve ezilenlerin varlığını gizlemeye çalışıyorsunuz. Yine biliyoruz ki kurduğunuz tezgahlarda işkence ederek öldürdüğünüz insanların sayısı binleri buluyor. (size kalırsa bu sayı 170) Bizler hiçbir şeyden memnun olmamakta kararlıyız. Hele demokratik olmayan bir eğitim görmekten yana hiç değiliz. Milli Güvenlik derslerinde asker gibi yetiştirilip Yunanistan'a, Bulgaristan'a saldırmak istemiyoruz. Hem kim kime düşmanmış? Yunanlısı ne kadar kan döktüyse 1919'da sen de o kadar kan döktün Kıbrıs'ta. Başka yerlerde ne kadar eziliyorsa azınlık Türkleri sen de ondan bin kat fazla eziyorsun Kürtleri. Hatta öldürüyorsun. Dini bir bilimmiş gibi öğretmeye çalışıyorsunuz zorunlu olarak. Yerimizden kalkmayalım, kaderimize küselim diye.

Anne ve babamızın herşeyi bildiğini öğretmeyin bize. Uzay fiziğini biliyorlar mı, ya Darvinizmi, ya İkinci Dünya Savaşının nedenlerini, ya evrendeki herşeyin değiştiğini, karşı cinsler arasında cinsel ilişkinin bir tabu olmadığını biliyorlar mı? Annemin ve babamın benden öğrenecek çok şeyleri var. Benim de çocuklarımdan...

Televizyon ve sporla bizleri kandıramıyorsunuz artık. Futbol oynayıp, gençlik programları seyreden tepkisiz insanlar olmayacağız. Başkaldırmanın ve direnmenin kötü birşey olmadığını anladık. Ülkenin her türlü sorunlarına ilgi gösteriyoruz.

Öğrenme arzumuzun önüne çıktığınız her olayda tepkimizi göstereceğiz. Dilekçe toplayacağız, müdürümüzle tartışacağız, annemiz ve babamıza kişilikli insanlar olduğumuzu kanıtlayacağız. Cezaevlerinde binlerce insan varken, bütün bunlara sessiz kalmayacağız. Sıra arkadaşımıza anlatacağız olup bitenleri.

Bizlere yalan söylemeyin!

BİZİM DE SÖYLEYECEKLERİMİZ VAR

Çağdaş (!) bir eğitim yapan günümüz Türkiyesi'nde okulların demokrat mı, dinci mi olduğunu nu anlamak oldukça zor.

Bir yandan yönetmelik, bir yandan bir kısım hak ve özgürlükler öğrencileri konuşmaya sevk ediyor. Aslında hak ve özgürlüklerden söz etmek bana bir rüya gibi gelmiyor değil. Herhalde bir gün yönetmeliğe bakarken, iki kapak arasına sıkışan bu hak ve özgürlükler gözüme çarpmıştı. Öğrencilerin konuşması aslında bir sevdadır. Anladınız mı?... sevda. Kendiliğinden yanıp tutuşan bir sevda. Öğrencinin kafasında nottan, erkek-kız kavgasından, futbol takımlarından, arabeskten, pornodan başka hiçbir şey yaratmayan bir sevda. Bu sevdayı yaratanlara çağdaş diyebilmek için ortaçağdan bin tanık bulunması gereken okullarımızın çağdaş yöneticilerinden başka hiç kimse değildir. Bir sevdadır ki o güzelim gençlikten alınacak en güzel tatları, en acı sularla bir çamaşır gibi yıkar.

İşte o ilerici (!) yöneticilerimize anlatmak görevi biz o bulaşıcı sevdalara yakalanmayan gençlere düşer. Bir lise müdürü, çocuğu yaşındaki bir öğrenciyi odasına alıp, onu ayaklarının altında eze eze, "Sen köpeksin, hadi yeri yala" derse ve arkasından sevgi ve saygıdan, insanlıktan söz edip, edebiyat yaparsa insanlıktan ne kadar pay aldığı açık değil midir?

Sabah derse yetişmek için koşan öğrenciye "koşun köpekler..." diyen aynı müdür ve bir ihtiyacını karşılamak için teneffüste dışarıya çıkan bir öğrenciye, neden dışarıya çıktığını düşünmeden odasına çağırıp kendisine "dışarıya ananızın a...nı görmek için mi gittiniz" diyen bir yönetici ne kadar insanlıktan pay almıştır. Biz öğrenciler bizi okulumuzdan soğutan bu haksızlıkların, çağdışılıkların olmasını istemileri gerekçesi ile "evraklarınız eksik" diyerek okuldan atan yöneticilere tek sözümüz: "İnsan olunuz ve haklarımıza saygı gösteriniz. Eğer insansanız insanca ilişkilerde ve diyaloglarda bulunalım. Sorunlarımızı tartışalım ve birlikte çözüm bulalım. Kimliğimize sahip çıkmanın cezasını (!) çektirmeye hakkınız yoktur."

LAF TORBASI

-Az gelişmiş ülkenin çok gelişmiş soğanları!..

Resim Öğr. Orhan Gazi Lisesi

-Burası koca arama yeri değil...

Fizik Öğr. Kartal Lisesi

-Hocam tuvalete gidebilir miyim?
-Ulan zontirik, anana söyle altına bez bağlasın...

M.Güvenlik Öğr.
K.Endüstri Meslek Lisesi

-Ozon tabakası yırtık diyorlar... öğrencinin kültür tabakası daha çok yırtık.

Edebiyat Öğr.
Kabataş Erkek Lisesi

-Atatürk kadınlar başını açacak demişse yanlış demiştir. Hatasız kul olmaz, bir hatadır yapmış.

Din Öğr.
Altunizade Özel Otelcilik Lisesi

-Ben Atatürküm...

İst.Maltepe Lisesi
Okul Müdürü

-Yukarıdaki köfteci açıldığından beri mahallede kedi, köpek kalmadı.

Tarih Öğr.
K.Endüstri Meslek Lisesi

-Sarıyer salatalıkları, aynı şeyleri size söyleye, söyleye dilimde NAH! bu kadar gökdelen ağacı bitti.

Sarıyer Vehbi Koç Vakfı Lisesi
Matematik Öğr.

-Bir tane vursam duvardan fotokopin çıkacak.

Diyarbakır Lisesi
Edebiyat Öğretmeni

Dostlar Tiyatrosu'nun oynadığı Yalınayak Sokrates adlı oyundan bir sahne.

HAYATIMIZ TİYATRO

Nuray Uçar

Mekan içinde mekan, zaman içinde zaman. Küçücük bir dünya. Görsel sanatların içinde en doğal olanı... Tiyatro.

Eski Yunan'dan bugüne kadar uzanan bir hayat çizgisini üstünde taşır tiyatro ve tiyatrolar. Ve ilk sergilendiği günden beri herkesin ilgisini üstünde taşımıştır. Çünkü herkes onun hayatın ta kendisi olduğunu bilir. İzlerken yaşanılır tiyatro, konunun içerdiği olaylar, yabancı değildir bize, bir anlamda bizim yaşamımızdır bu.

Kültürel olaylar insan hayatında önemli bir yeri oluşturur. Kültür insanlığın katettiği yolun kendisidir. Bilim ve sanat adamları kültürel ile bilimsel olayların birbirinden etkileşerek ilerlemeler kaydettiğini yadsımıyorlar. Ülkeler ve insanlar gelişmişliklerini bu iki teraziye koyarak ölçüyorlar. Tiyatro da sanatın ayrılmaz bir parçası olduğundan sanatla beraber ele alınmalıdır.

Şimdi de kültürel yaşamımıza bakalım biraz, ülkemizde tiyatronun geçmişi dünya ile kıyaslanamayacak kadar genç. Yine de hiç te küçümsenemeyecek bir yerdeyiz. Tiyatronun ülkemize geldiği ilk yıllarda ve hatta uzun süre boyunca kadın rollerini ya erkekler oynamış yada yabancı uyruklu kadınlar oynamış. Müslümanlığın kafamıza geçirdiği boyunduruğu ancak Cumhuriyetle atabilmişiz. Ancak her şeye rağmen temelleri atılan tiyatronun geliştirilmesinin devamı bir türlü getirilememiş. Çok partili dönemde iktidara gelen kimi geri kafalılar tiyatroyu, temelde de sanatı gereksiz bir uğraş olarak görmüşler. Bunun sonucu uzun süre boyunca tiyatro ve tiyatrocular zor şartlar altında mücadele vermişler. Tiyatro sanatçısının geleceğine dair hiçbir garantisi yokmuş. Dünya ülkelerinin artık oldukça ilerlemiş olduğu tiyatro konusunda ülkemiz gerçekten geri, ancak sanatçılarımız kendilerini bu güç şartlar altında bile yetiştirmeyi becermişler. Tabi sadece sanatçıların gelişmesi yetmiyor, gelişmiş lafının tam anlamını kazanabilmesi için.

Nihayet son bir iki yıldan beri tiyatrolarda olmasa bile izleyicilerinde bir gelişmişlik dinamiğini gözleyebiliyoruz. Bu ne kadar yeterlidir tartışılır ama iyi yönde gidiş olduğu tartışılmaz bir gerçek. Bu gidişin devam ettirilmesi için neler yapılabilir? Bunun için en başta bizlere yani gençlere tiyatronun ne olduğu ve öneminin anlatılması gerekir. Ülkemizde yada herhangi bir yerde böyle bir çalışmayı ancak devletler yapabilir. Bizim devletimizin böyle bir çalışma yapacağına inanabilmek oldukça güç.

Türk-İslam sentezinden bahseden, İmam-Hatip lisesi üstüne İmam-Hatip lisesi kuran, devletle dini bağdaştırabilen bir devletten böyle bir şeyi beklemek gerçekten hayalperestlikten başka birşey değildir. Bu güne kadar olduğu gibi iş yine insanların özverilerine kalmıştır. Bizler birbirimize anlatıp destek olarak bunu sağlayabiliriz. Tiyatro grupları kurup elimizdeki tüm imkanları son noktaya kadar zorlayarak bir şeyler yapmaya çalışmalıyız. Tiyatroda izlediğimiz her oyun hayatımızı oluşturmak için koyduğumuz her tuğlanın bir parçasını oluşturur. Sanatın her dalının aynı işlevi gördüğünü unutmamalıyız. Sanat, dünyamız ve geleceği için atılan her adımın ayrılmaz bir parçasıdır.

Sanat olmadan gelişmenin de olmayacağını biliyoruz, bu yüzden tam anlamı ile gelişmiş bir ülkede yaşayabilmek istiyorsak sanata gereken önemi vermek zorundayız. Biz değilsek bile, bizden sonrakilerin gelişmişliği yakalayabilmesi için sanatı layık olduğu yere getirmeliyiz.

LORCA HEP ARAMIZDA

Federico Garcia Lorca

(1898 Fuente Vagueros / Granada- 1936)

İspanyol şair ve oyun yazarı Garcia Lorca toprak sahibi bir baba ile öğretmen bir annenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Orta öğrenimini kolejde yapan ozan, Madrid'de felsefe ve hukuk öğrenimi gördü.

"İzlenimler ve görünümler" (1918) ilk yapıtıdır. Sahnelenen ilk oyunu "Kelebeğin sihirbazlıkları" ismini taşıyordu. Oyun 1920 yılında Madrid kentinde oynandı.

Federico Garcia Lorca'yı dünyaya tanıtan yapıtı 1928 yılında yayınladığı "Çingene Romancerosu"-dur.

Ozan 1936 yılında Franco'nun sivil-faşist muhafızları tarafından Granada'da kurşuna dizilerek öldürüldü.

Liselinin şarkısı

Cumartesi
Bahçe kapısı

Pazar
Kapalı gün
Kapalı

Cumartesi
Mavi kubbe
Meltem

Pazar
Kıyılarla deniz
Uç

Cumartesi
Titreyen
Tohum

Pazar
(Sapsarı kesilmede
aşkımız)

(Federico Garcia Lorca Şarkılar (Cancioneş) 1921-1924 Gümüş Olmak İstiyorum)

Mektup-LİSELİDEN MEKTUP VAR-Mektup

Bu ayki mektup köşemizde bize gelen mektuplardan ikisini yayınlıyoruz. Mektuplarda yaşadığımız sorunlar, umutsuzluklar dile gelse de; bir arkadaşın, bir dostun capcanlı sesini duymak, sorunlarına duyarsız kalmadığını görmek büyük mutluluk. Liseli Kimlik hepimizin ortak sesi olsun. Mektuplarınızı bekliyoruz.

Paraların hesabını kim verecek?

Biz Ankara Abidin Paşa Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi'nden bir grup öğrenciyiz. Okulumuz Müdürü Nuri Güven ve ekibi yıllardan beri görev yapmaktaydılar. Anlatmak istediğimiz derdimiz ise bu ekibin bizi ve tüm arkadaşlarımızı dolandırdıktan sonra görevden alınan ekibin geride bıraktıkları pislikleri temizlemesi gerekenlere sesimizi duyuramamız.

Sevgili müdürümüz Nuri bey okulumuzun hemen yanında bulunan lojmanda oturuyordu. Evinin eşyalarını ise okulun çeşitli bölümlerinden karşılamıştı. Bu arada öğrenim dönemimiz boyunca yıllardır bizden okul için, camlar için, futbol takımı için, folklor ekibi için vs. paralar toplanıyordu. Fakat hiçbir zaman paraların karşılığını alamadık. Diğer taraftan bizde de suç var, hiç kimse bunların hesabını sorma lüzumunu hissetmedi. -Her ne kadar bunu MEGS Bakanlığı'nın yapması gerekiyorsa da-.

Neyseki bir süre önce günlük gazetelerden birinin araştırması ile olay ortaya çıkartıldı.

Bu ortaya çıkartıldı ama ya bundan sonrası?.. Yani bizim ödediğimiz paraların hesabını kim verecek? Bu şahıs ve ekibi bizden devletin adıyla paraları topladı ondan sonra da aralarında paylaşıp yediler. Daha sonra da görevden uzaklaştırıldılar. Bizse ödeyerek kaybettiğimiz parayla başbaşa kaldık. Kısacası işlenen suçun cezasını biz çekiyoruz.

Bakanlığı bu konu ile ilgilenmeye çağırıyoruz. Bizim suçumuz neydi, bize açıklasınlar.

Hoşçakalın aydın ufuklar

Lise öğrencisiyim, kendimi üniversite düzeyine eriştirme çabasındayım. Biz Edebiyat bölümündekiler kanımca gerçek anlamda düşünebilmesi gerekenlerdeniz ama en doğal hakkımız olan sosyal anlamda düşünebilmek müfredatlarımızda konulan gereksizliklerle engellenmektedir. Biz biraz insanlığa, duyguya yer vermek istiyoruz, haktan adaletten konuşma hakkımızı savunabilmek istiyoruz. Biz; dosyaları hep en altta, karneleri hep en sonra verilen, resmi işlemleri en sonra yapılan ve üniversite formlarına bakılırken en ümitsiz görülenleriz. "Sizi dövmeli, sövmeli de adam olmalısınız" denir bize. Üniversitelere ve yüksek okullara, geleceği gerçek anlamda aydın, özgür düşünceli, sanata ve kültüre gerektiği değeri verebilecek, araştırmacı ruhlu bir gençlik değil, beyinleri klişeleşmiş sözcük, formül ve sayılarla dolu bir robot sürüsü gönderiyorlar. İl çapında yılın en iyi öğretmeni seçilen müdürümüz beni ve benden öncekileri bildim bileli hep eli kızılcık sopalı, baskıcı, öfkeli, argo davranışlarla dolu gerici ve tam anlamıyla "Tutucu" bir insandır. Bu idare mevkiini denetleyenler yok mu? Ne zaman yenileşeceğiz. Hâlâ okullarda iki örgü, kara önlük, saçların önü dümdüz, salt öğrenci tipi, tek tip kıyafet -aynen cezaevi gibi-. Disiplin anlayışımız hâlâ dayak, tekme, tokat, baskıcı ve otoriter bir anlayış.

Gözü yaşlı, suratında beş parmak iz olan, tek umudu olan üniversite hayali de bu okul sorunuyla sonmüş olan, aile sorunlarından zaten bezmiş olan, tedirgin arkadaşlarımızı bu sıralarda görmek istemiyoruz artık. Aydın ufuklara karanlık ruhlu ve tedirgin bir genç kuşak daha geliyor işte, sıkı durun!

Hoşçakalın aydın ufuklar, geleceğe sağlam adımlarla, güvenilir yoldan giden üniversiteli arkadaşlar bizden ve bu gibi yerlerde yetişmek zorunda kalanlardan size hayır yok. Hoşçakalın.

Ordu Lisesi'nden Tijen

Tiyatro severlere müjde!

Okan Ünsür

Bertolt Brect'in "ÜÇ KURUŞLUK OPERA" adlı oyunu, beklenenin üzerinde bir ilgi topladığı için halen Devlet Tiyatroları oyuncuları tarafından A.K.M. Büyük Sahne'de sergilenmekte.

"ÜÇ KURUŞLUK OPERA" ilk kez 1928'de Berlin'de oynanmış.

> İnandıklarım gördüklerim,
> Gördüklerimse düşündüklerimdir.
> İçimde damarlardan binlerce sokak var.
> Koşuşur içimde binlerce çocuk.
>
> Mayısın ortasında çatlatır kayaları,
> göğertiriz gelincikleri.
>
> Şimdi burada otururken sığ,
> Mazgalın gerçekte bir kıçlık yerinden
> Vuran ışık,
> İçimde sonsuz bir ışık demetidir.
>
> Hissettiklerim, duyumlarım,
> Gördüklerimse inandıklarımdır.
>
> *Deniz KAYA*

Brecht oyununda; içinde yaşadığımız dünyada halen varlığını sürdüren toplumsal bozuklukları hayattan çıkarıp getirdiği gerçek tiplerle izleyiciye sunuyor. Buna karşın oyunda, ses düzeninde biraz aksaklık var: Özellikle Tuncer Necmioğlu oyunda, ses düzeninde birçok sanatçının sözlerini ancak ön sıralardaki izleyiciler duyabiliyor. Neyse ki, Engin Şenkan, Handan Ertuğrul, Levent Ökten ve Gamze Yapar'ın oyun ve yorum güçleriyle anlaşılan sözleri oyunu başarıya ulaştırmada büyük rol oynuyor.

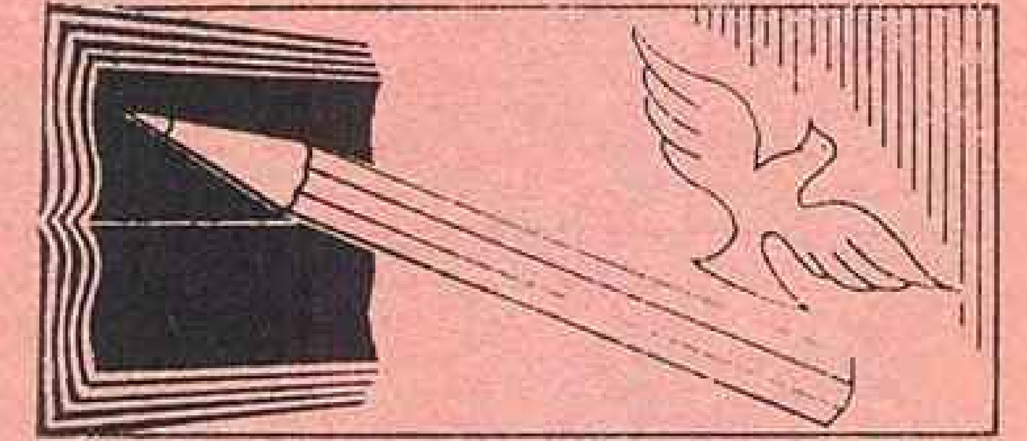
Sanatsal etkinliklerin, günlük yaşantımızı nasıl yansıttığını göstermekte iyi bir örnek olan "ÜÇ KURUŞLUK OPERA" sanatın insan hayatındaki yerini ve önemini belirten örnek bir oyun.

Çağdaş değerlerin en başta geleni sanattır. Ülkelerin sanatsâl tarihleri, tarihin içinde barındırdıklarının tümünü içinde barındırır ve insanoğlu kendi tarihini bunları inceleyerek ortaya çıkarır. Tiyatrosuz bir sanat ise; sanat olgusu eksik olan bir hiçtir.

Ülkemizde son yıllarda artan sanat duyarlılığı henüz yeterli olmamakla beraber iyiye işarettir. "ÜÇ KURUŞLUK OPERA"ya gösterilen büyük ilgi de, bu duyarlılığın bir sebebi olsa gerek.

Topladığı büyük ilgi, "ÜÇ KURUŞLUK OPERA"nın ilk kez W.Pabst tarafından beyaz perdeye aktarılmasına sebebiyet vermiş, ancak ertesi yıl Nazilerin iktidara gelmesiyle film yasaklatılmıştır.

İçeriği, müziği, yorumu ve düzeyli sanatçılar tarafından oynanması; "ÜÇ KURUŞLUK OPERA"yı herkes tarafından zevkle izlenebilir hale getiriyor.

Belki siz kazanırsınız

(Liseli Kimlik Haber)

İst.Özel Alman Lisesi tüm orta öğrenim öğrencilerinin katılabileceği bir fotoğraf yarışması düzenledi. Yarışmanın seçici kurulu profesyonel fotoğrafçılardan oluşuyor. Bunlar Mehmet Bayhan, Sami Güner ve A.Halim Kulaksız. Siyah-beyaz baskı dallarından oluşan yarışmanın konusu serbest. Son katılma tarihi ise 14 Nisan 1989. Yarışmaya katılmak isteyen arkadaşların bu tarihe kadar fotoğraflarını İst. Özel Alman Lisesi Şahkulu Bostan Sok. No:20 Beyoğlu adresine ulaştırmaları gerekiyor. Yarışmanın diğer şartlarını öğrenmek isteyen arkadaşlar kendi okul müdürlüklerinden bir şartname edinebilirler. Bu tür bir yarışma düzenlediği için Özel Alman Lisesi'ni tebrik etmemek elde değil, fakat ne yazık ki bu tür etkinlikleri özel okulların dışındaki okullarda oldukça nadir görebiliyoruz. Bu sanıyoruz neyi, nasıl yapacağımızı bilmemekten kaynaklanıyor. Ama tabii ki bu öğrenmemize engel değil. Bu türden kültürel faaliyetlerin orta öğrenim yaşındaki bizlerin daha ilerdeki hayatında önemli bir yer tuttuğunu gözönünde bulundurup acilen öğrenmemiz gerekiyor. Bu tür etkinlikler eğitsel kolların faaliyet alanı içine girmekte ancak yürürlükteki eğitim politikamız kol çalışmalarını başlı başına fuziliyet olarak algılıyor. Bunu her birimiz kendi okulumuzdaki kol çalışmalarından biliriz. Okul hayatımızda öğretim kadar eğitimin de rolü büyüktür. Bu anlamda eğitsel kol çalışmaları laf olsun diye programlarda yer işgal etmez. Bunu bir tek biz bilmiyoruz bizim eğitimcilerimiz de biliyor. Neden uygulanmıyor diyenlere cevabımız "belli politik çıkarlar için."

"Türkiye'de demokrasi var sanmıştım"

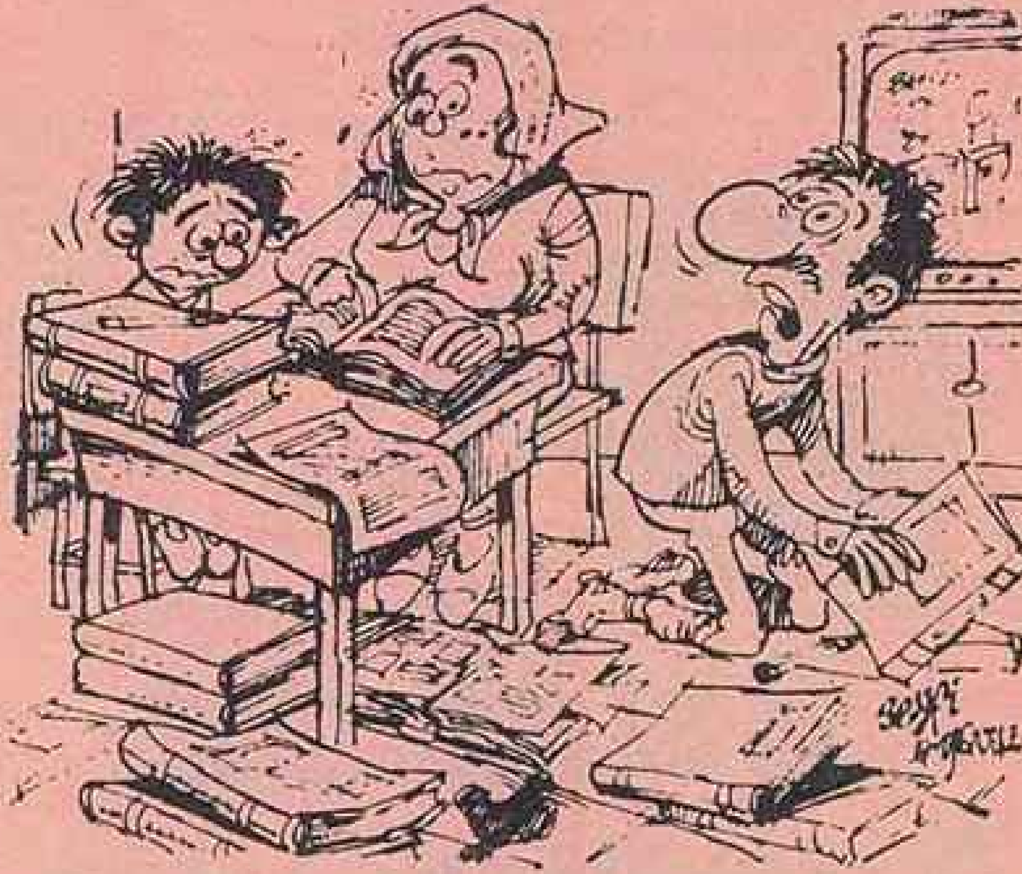
Melih Çalayoğlu'nu tanımayanımız kalmadı. İzmir DGM'de 10 yıl hapis istemiyle yargılanmaya başladı Melih. Adli Tıp tarafından "komünizm propagandası yapacak bilinçte olup olmadığı" araştırıldı. "Suç" sabit görülürse cezaevini boylayacak derken, okuduğu Karataş Lisesi yöneticileri mahkeme kararını beklemeye bile gerek görmeden onu okuldan uzaklaştırdılar. Lise birinci sınıf öğrencisi Melih için "suç"u sabit görülmese bile hiçbir şey aynı olmayacak artık. Ne olduğunu ve neden olduğunu anlayamadığı pekçok şeyle birlikte DGM, cezaevi, Adli Tıp, okuldan uzaklaştırma derken hakkında sadece Türkiye değil, dünya kamuoyuna yansıyan haberlerle birlikte Melih, artık eski Melih kalamaz haldedir. Yaşadığı acılar bugünün Türkiye'sinde olup bitenlere de ışık tutmakta, rejimin kimliğini yansıtmaktadır.

Aslında Melih daha ilk duruşmada "Türkiye'de de demokrasi var sanmıştım" diyerek "suç"unu tüm içtenliğiyle itiraf etmiştir! Almanya'da herkesin konuştuğu şeyleri Türkiye'de konuşmayacağını düşünememiştir. Bunu hepimizi emir-komuta zinciri içerisinde düşünmeye şartlandıran, neyi düşünmeyeceğimizi ve konuşmayacağımızı kafamıza kazıyan bir "eğitim"den geçmediği için bilememiştir. 12 Eylül'den bu yana "iç düşman"a karşı açılan savaşın hapishaneleri, işkence tezgahlarını aşıp, dalga dalga toplum hayatının her alanını nasıl kapladığını görememiştir. İşgüzar okul yöneticilerinden, mahalle bakkallarına, gördüğü her "ş" harfine kuyruğunda orak var mı diye bakacak hale getirilen sokaktaki adama kadar bulaşan histeriyi anlayamamıştır.

Düşündüğünü, aklına geleni söylemek Melih'in en doğal hakkıdır, ama Türkiye'de değil. Gençliğe "potansiyel suçlu" gözüyle bakan bir rejim altında, 15 yaşında gepegenç bir insandan, üstelik daha ne olduğunu kendisinin bile pek iyi bilmediği sözlerinden dolayı "başı ezilecek yılan" türetilmesi işten bile değildir. Ülkenin binlerce "fikir suçlusu" arasına şimdi o da katılmış, mevcut kara tablo daha da kararmıştır.

Melih başına gelenleri unutmayacak. Yaşının coşkusuna hiç yakışmayan acıları tanıdı. Niceleri gibi bu acıların izlerini taşıyacak. Adı bir süre sonra belki unutulacak. Ama 15 yaşındakilerin bile düşüncelerinden ötürü yargılandığı bir rejimin yaptıkları asla unutulmayacak.

altı dakikada yemek yenir mi?

Kartal Endüstri Meslek Lisesi'nde okuyan arkadaşlarımız yemek yiyememekten şikayet ediyorlar. Bu konu ile ilgili görüştüğümüz arkadaşların söylediklerini aktarıyoruz:

"Tam gün eğitim veren okulumuzda öğle yemekleri bir sorun. Velimizden imzalı dilekçe getirmedikçe öğle paydoslarında bahçe kapısının dışına çıkamıyoruz.

Okul yemekhanesi en fazla 50 kişi alabiliyor, yemekhaneye kayıtlı olan 400 de arkadaşımız var. Bu da hesaplanırsa bir saatlik öğle paydosunda kişi başına altı dakika eder, tabii kuyruk beklemeyi, görevlileri, öğretmenleri saymıyorum.

Bu şartlar altında; bir saatlik öğle paydosunu yemeğe mi harcıyalım? Dinlenecek vakit mi ayıralım? Yoksa öğleden sonraki derslere mi hazırlanalım?"

"Boş verin arkadaşlar yemek yiyeceksiniz de ne olacak boşa tüketim, hem zaten okuldan robot olarak mezun olmamız istenmiyor mu? Nasıl olsa yemek yiyemeyeceğiz. Şimdiden alışalım işte."

... OLAY ... OLAY ... OLAY ...
★ FANTASTİCO ★

2540 Salim Sağlam (Öğrenci Müdür)

Merhaba arkadaşlar,

Geçen ay röportajda söylediğim gibi bu ay sizlerle beraberim. Bundan sonra da okulumuzda neler yaptığımızı anlatmak için her ay sizlerle beraber olacağım. Geçen ay boyunca ilk önce nereden başlayayım diye oldukça düşündüm. Ve sonunda işe okul yönetimini nasıl oluşturduğumuzu anlatmakla başlamaya karar verdim. Okul yönetimi için bir kurul oluşturduk ve bu kurul okul yönetiminden, disiplin kuruluna kadar tüm işleri üstüne aldı.

Yönetim kurulundakileri, temsil ettikleri insanlar seçerek belirlediler. Yönetim kurulundaki insan sayısı da, temsil ettikleri insan sayısına, okul genelindeki yaptıkları işlerin önemine göre belirlendi. Buna göre oluşturulan yönetim kurulundaki sıralama şöyle:

Öğrenci: Lise birden üç öğrenci,
Lise ikiden üç öğrenci,
Lise sondan üç öğrenci,
Öğretmen: Dokuz tane değişik branşlardan,
Kantinci: İki kişi,
Müstahdem: İki kişi,

Toplam 22 kişi den oluşan yönetim kurulunun başkanı, kurulda adaylığını koyanların arasından, yine yönetim kurulu tarafından belirlendi. Yönetim kurulu başkanlığına ben de adaylığımı koymuştum. Benimle beraber öğretmenlerimizden biri de adaylığını koydu ama kantinci ve müstahdemlerden de aldığım oyla başkan ben oldum. (Doğrusunu isterseniz onlara verdiğim vaatler olmasaydı zor seçilirdim ya) Yönetim kurulunun aldığı kararlara göre; yönetim kurulunda alınan kararlar oy çokluğu ile alınmak zorundaydı, alınan kararlara uymak mecburiydi, her sene yönetim kurulu ve yönetim kurulu başkanı seçimle yönetime gelecekti, yönetim kurulu seçildikten sonra bir yenisi seçilene kadar görev yerini terk edemezdi, acil durumlarda yeni bir seçim yapılabilinecekti, yönetim kurulu başkanından sonra en çok oy alan, yönetim kurulu başkanının yardımcısı olacaktı, herkesin istediğini söylemeye hakkı olacaktı. Seçimler okullar açıldıktan üç hafta sonra olacak, seçim gününden iki gün önce propaganda faaliyetleri bitirilecekti.

Yönetim kurulunu işte böyle oluşturduk. Herkesin söz hakkı ve karar yetkisi var. Demokrasilerde de bu vardır. İşleyen bir mekanizmanın içinde yer alan herkesin o mekanizmayı eleştirme hakkı olmalıdır.

"Büyüklerimizin" bizlere verdikleri sözlere baktığımızda hiçbirinin yerine getirilmediğini görüyoruz. Hemen aklımıza "madem öyle, neden böyle" sorusu geliyor. Arkasından da cevabı rahatça verebiliyorsunuz. Çünkü onların söyledikleri ucuz aldatmacalardan başka bir şey değil. Boğazına çöktüğü halkı şarlatanlık yaparak avutmaya çalışmak, oldukça saçma gibi görünse de alışmışız. Herkesi sorumsuzluk duygusu sarmış durumda.

Elbette bizim de dayanabileceğimiz bir sınır noktası var. Ama bizlere öyle oyunlar oynanıyor ki, ne olup bittiğini anlayamadan yeni bir Ali Cengiz oyunu ile karşılaşıyoruz. Biz şimdilik bu oyunları açığa çıkarmış bulunuyoruz.

Diğer liselerdeki arkadaşlarıma sabırlı olmalarını söyleyemiyorum. Siz de "Kendi okulunu kendin yönet" kampanyasına katılın.

'Sürü Eğitimi' sürüyor

(Liseli Kimlik Haber)

Eğitim sistemine hemen hemen her sayıda getirdiğimiz eleştirilerin doğruluğu ve önemi Haçettepe Üniversitesi Çocuk Ruh Sağlığı Anabilim Dalı Başkanı Atalay Yörükoğlu tarafından desteklendi.

Sayın Atalay Yörükoğlu yaptığı açıklamada şunları söyledi:

"Okullarda 'Sürü Eğitimi' yapılıyor. Bugünkü eğitim sistemi çağın çok gerisinde. Atadan kalma yöntemler kullanılıyor. Araçlar çağdaş olabilir, ancak uygulama çağın gerisinde. Buyrukçu, tepeden inme eğitim var. Kişiliğe değer verilmiyor. Okullarımızdaki disiplin anlayışı da çağdışıdır ve demokrasiye aykırıdır. Okul müdürlerini eli sopalı öğretmenlerden değil, demokrasiyi özümsemiş kişilerden seçilmesi yararlı olur."

Bu söylenenler gerçeklerdir bizce, ancak hükümetimizin eğitim anlayışı tümüyle onların istekleri doğrultusunda oluştuğundan içinde gerçekleri barındırmıyor. Onlara soru sormayan insanlar gerekli, demokrasiler ise sorgulamaktan ortaya çıkar. Doğruları bulmaya çalışır, insanların ya da iktidarların doğrularını değil, evrensel doğruları. Sayın Bakanımızın söyledikleri ise artık gülüp geçiliyor. Onların hiçbir inandırıcılığı kalmadı.